



**Beste donateurs,**

**Allereerst: ons nieuwe paard Nirvana met het verhaal hoe het met onze andere paarden en pony's gaat. De donateursdag op zondag 28 augustus. Een schenking voor de renovatie van onze paddock. Nieuws over het bestuur en een droevig bericht over Max van de Sandy Road Ranch.**

**Nirvana, ons nieuwe paard.**



Maandag 25 juli werd Nirvana bij ons gebracht door manege *De Steenen Kamer* in Heerhugowaard. Een merrie van 27 jaar oud die vele jaren als manegedier heeft gewerkt. Manon Busé, de eigenaresse, had verteld dat Nirvana in de begintijd voornamelijk op hoge snelheid door de bak vloog. Met veel geduld en met hulp van goede ruiters werd ze een prima manegepaard. Altijd hield ze met een schuin oog Manon in de gaten bij de les, wist precies wat de bedoeling was van de instructies. Na afloop van de les meldde ze zich voor de beloning bij Manon: een pepermuntje....Nirvana keek bij haar komst bij ons haar stal rond (de vroegere stal van Jordan), zag dat het goed was en begon direct van de kuil te eten. Een goed teken. Een nieuw paard bezie je altijd extra scherp. Ze maakte op mij de indruk zoals het heet "hoog in het bloed" te zitten: een mooie ranke bouw, gevoelig en iets nerveus. Kortom nogal wat Arabisch bloed. De klik met haar was er direct. Ze is allerliefst. Het ritme van de dagelijkse verzorging had Nirvana heel snel door. De tweede avond bromde ze al enthousiast toen ik in de opslagruimte bezig was alle bakken met de porties *Subli*, het speciale oude paardenvoer, voor ieder dier te vullen. Haar stal ligt naast de opslagruimte dus ze kan precies zien wat er gebeurt. Die *Subli* vindt

ze heerlijk. Ze steekt haar neus al in de voerbak als ik die over de deur van haar stal til. Hetzelfde geldt voor de portie ponybrokjes en het appeltje die als toetje volgen. Nirvana is duidelijk een mensenpaard: ze houdt er van aangehaald te worden, reageert direct op het noemen van haar naam en is heel gehoorzaam. Lief en sensitief. Maar naar de andere paarden houdt ze letterlijk afstand.

De communicatie tussen paarden onderling met hun lichaamstaal kan heel duidelijk zijn, maar ook heel subtiel. We hadden gehoord dat ze het beter met ruinen dan met merries zou kunnen vinden en besloten haar bij de ruinen in de wei te zetten. De

eerste keer dat Nirvana naar buiten ging liepen onze vier ruinen Sandro, No Limit, Poma en Fellow direct weg. Allemaal naar één kant van de wei. Nirvana naar de andere kant. Ze had ze blijkbaar direct duidelijk gemaakt: geen contact! Als Nirvana van plaats wou veranderen gaf ze met haar oren iets naar achteren aan: "Ik kom er aan. Aan de kant!" En alle heren deden en doen dat allemaal braaf...Dat werkt, maar er is geen nadere kennismaking. Lizzy was in de merrieweide helemaal opgewonden toen ze Nirvana zag. Lizzy komt van dezelfde manege en ze herkende Nirvana. Ze draafde alsmaar heen en weer langs de afscheiding tussen de merrie- en ruinenwei. Nirvana bleef voor haar staan bij de afscheiding, schraapte haar voorhoef over het gras en hinnikte paar keer, maar even neuzen met Lizzy..dat was er niet bij... Ook met Lizzy houdt ze tot op de dag van vandaag afstand.

We houden het gedrag van Nirvana op een combinatie van dominantie en angst. Zodra er een ruïne of merrie vlak bij de dubbele deur naar de paddock staat als Nirvana naar buiten gaat, blijft Nirvana staan en durft ze niet door de deuropening te lopen. Maar als ze buiten is houdt ze zelf met haar gedrag de andere paarden op afstand. De tijd zal het leren of ze toch meer contact gaat zoeken of "op zichzelf" blijft.



*Nirvana in de wei*

## Onze paarden en pony's

Alle zomermaanden was het prachtig weer. De paarden en pony's konden bijna iedere dag in de wei en met hun gezondheid ging het uitstekend. **Fellow** gaat het na de operatie aan zijn gebit in mei prima. Onze 'Kroonprins' is nóg vrolijker, levendiger en speelser geworden. Als hij met de ruinen aan het eind van de dag binnengehaald wordt, galoppeert hij af en toe in malle rondjes om Sandro heen in de buitenbak om hem uit te dagen mee te doen. Of hij loopt samen met **Pomar** nog even terug naar de *paddock*. In de wei naast de onze staan Friese paarden. Een jonge Friese merrie vindt Fellow duidelijk zeer aantrekkelijk. Piepend en hinnikend laat ze dat Fellow weten Pomar vindt het ook reuze interessant en zo komt het regelmatig voor dat de twee 'heren op leeftijd', zij-aan-zij bijna neus aan neus staan met het jonge Friese paard. Niets menselijks is een paard vreemd: zo'n jonge merrie die belangstelling heeft voor twee oudere heren: dat streelt de ego's! Een keer bezorgde Fellow ons een schrik. Karin had hem pony- brokjes, zijn dagelijkse bijvoeding, gegeven. Fellow verslikte zich hevig, proestend en hoestend kwamen de brokjes zijn neus uit. De dierenarts is er bij gehaald. Fellow heeft een kalmerende injectie gehad en het advies: week de ponybrokjes voor Fellow in water. Omdat hij zoveel tanden en kiezen mist, kan hij zich makkelijker verslikken in losse brokjes. Sindsdien krijgt hij twee keer daags zijn portie voorgeweekt en is het probleem over.



*Pomar*

sabbelt vriendelijk aan je vingers. Zijn stal ligt naast het aanrecht in het verste staldeel. 's Avonds voeg ik het medicijn tegen de ziekte van Cushing daar door de portie *Subli* van Snuitje. Dan probeert hij zijn neus in haar bak te steken en duwt hij met zijn hoofd tegen mijn arm: "Opschieten! Ik wil gauw eten!" Op de *Subli* zijn alle paarden en pony's dol. Zodra ik de bakken begin te vullen in de opslagruimte begint het gebrom en het getimmer tegen de staldeuren (Jordan onze Grote Kuddeleider heeft Sandro, Pomar en zelfs kleine Snuitje dat timmeren grondig bijgebracht©).

**No Limit en Sandro** trekken altijd samen op. In de wei zie je ze naast elkaar grazen. No Limit is en blijft de ondeugd die inmiddels alle appeltjes aan de weidekant van de boom heeft gejat. Van boven tot onder is de boom aan die zijde leeg geplukt...

*No Limit bij de kale appelboom*



Met Pomar gaat het heel goed. Hij voelt zich helemaal op zijn gemak en doet alles in zijn eigen kalme tempo. Pomar is 10 jaar jonger dan Fellow, maar als je zou vragen wie gedraagt zich als het oudere paard dan is het Pomar: bedaagd en rustig. Fellow draaft altijd naar buiten, Pomar loopt langzaam in stap. Alleen toen de *paddock* helemaal was gerenoveerd (zie verderop in deze Nieuwsbrief) stook hij in volle draf naar buiten: Hij had hij zich zó verheugd op een stevige rolbeurt in het rulle zand. Fellow en hij zijn goede vrienden, ze poetsen regelmatig. Maar ook met Sandro en No Limit kan Pomar het heel goed vinden.

"Beertje Pomar" noem ik hem altijd. Zijn vacht is heerlijk zacht. Als je hem aanhaalt drukt hij zijn neus tegen je hand en



*Van links naar rechts: No Limit,, Sandro en Pomar*

In de zomertijd staat Sandro bij de ruinen in de wei, maar dat hindert hem niet om bijna dagelijks met **Rolinda** te poetsen. Over het touw van de afscheiding houden ze hartelijk contact. Oude liefde roest niet, ze kennen elkaar al jaren van *Manege Molenruiters* waar ze allebei vandaan komen.

Rolinda heeft goede vrienden en vriendinnen. Met kleine Macho kan Rolinda het prima vinden. Maar ook Fellow poetst af en toe met Rolinda over de afscheiding in de wei.





Sandro en Rolinda poetsend over het touw

**Lizzy** en Rolinda trekken altijd met elkaar op. Bij het binnen binnenkomen aan het eind van de middag lopen ze niet, maar stormen ze in gestrekte draf achter elkaar aan naar de stallen. De dagelijkse wedstrijd: wie is het eerst binnen! Sinds Nirvana er is draaft Lizzy door naar haar stal en brult een keer luid tegen haar. Zo van "Je wilt me niet herkennen!?! Maar ik ben Lizzy! En ik weet precies wie jij bent!!!" En daar heeft Nirvana n niet van terug....Het verschil in Lizzy's gedrag met toen ze net bij ons kwam is groot. Toen week ze nooit van 'het rechte pad' en liep ze direct keurig naar haar eigen stal. Maar nu durft ze veel meer, ze beweegt zich veel vrijer.

Af en toe dolt ze speels rond in de paddock om de andere paarden heen: pure levensvreugde☺.

### Macho en Snuitje

Beide gaat het prima. Macho krijgt iedere dag de vliegenkap met UV-filter om. Zijn ogen zijn helemaal gezond. Als Snuitje in vlotte draf bij het binnenkomen onder het touw op het grindpad doorduikt om naar de parkeerplaats te lopen ("het lekkere gras"), kiest Macho bijna altijd voor de gang naar hun stal. Hij weet allang dat Snuitje toch wel komt en hinnikt niet meer ongerust. Snuitje kan het lang uithouden buiten. Pas geleden, het was al donker, stonden alle paarden en pony's (dacht ik) op stal toen ik hoefjes hoorde tikken op de vloer van de opslagruimte. Jawel: Snuitje meldde zich bij de tonnen met Subli die daar in de week staan...Ik was er net op tijd bij om te voorkomen dat ze de deksels er af gooide en alles op ging eten...Snuitje hoeft je niets uit te leggen: ze weet alles. Waar lekker eten staat. Hoe de deksels van de bakken met ponybrok op te tillen en kuil kan je ook zo van de baal in de opslagruimte plukken.



Links: Snuitje. Rechts: Macho met vliegenkap

Hoezo wachten tot die in je stal wordt gebracht...!?!☺.

September had nog hele aangename en zonnige dagen. We hopen graag dat er meer komen en onze dieren nog even kunnen nagenieten in de wei van een prachtige zomer. En wij van hun ontspannen goede leven.

### De donateursdag op 28 augustus



Het was mooi weer. Met donateurs uit Noord-Holland en Friesland zaten we heerlijk buiten naast de paarden op terras en parkeerplaats. Onze dieren werden volop verwend met appels en giften en er was volop tijd om met ieder of de wei in te gaan of uitgebreid over de paarden en pony's te praten.

Het was zo gezellig dat ik prompt vergat tijdig foto's te maken...Pas toen de eerste donateurs vertrokken had ik het fototoestel

bij de hand☺, maar er zijn nog wat beelden. Het was een leuke en heel sfeervolle zondag.

### Schenking voor renovatie van de paddock

Onze paddock, de buitenbak die 365 dagen per jaar in gebruik is, stond bij regen afgelopen winter dagenlang vol water. Soms leek het één grote vijver. Karin Engelman, onze vaste verzorgster en ik groeven links en rechts kanaaltjes en geulen in het zand om het water naar de wei toe af te voeren, maar het was dringend nodig om de paddock helemaal te renoveren. De **M.A.O.C. Gravin van Bylandt Stichting** zonden we een brief over het probleem en een aanvraag om geld. De stichting schonk ons de € 1.900,00 nodig was.

Eind augustus ging een grote graafmachine aan de gang om alle fijne zand van de bovenlaag naar een kant te scheppen, het worteldoek dat de scheiding vormde met het drainagezand dat er onder ligt weg te halen (waarschijnlijk waren de gaatjes in het doek dichtgeslibd) en een extra drainagebuis aan te leggen. Die buis is ingegraven pal langs de achterkant van de loods en loopt via de korte kant van de paddock terug langs de lange zijde van de wei. Op drie plekken is er dus extra drainage bijgekomen. Alle zand is omgewoeld. Door het gewicht van de paarden (elk gauw zo'n 600 kilo) ontstaat er een bikkelharde laag in de bak. Ieder jaar zou in feite dat omwoelen van het zand moeten gebeuren om een goed water doorlatende paddock te houden. Wij gaan er over nadenken hoe dat in de toekomst



*De graafmachine aan het werk*



*Pomar en Fellow kijken bij het hek vol interesse toe.*

geregeld moet worden. Na de grote droogte, kwam in september het water met bakken omlaag. Maar de *paddock* bleef op een klein randje na volkomen droog.... Hoera!!! Dat hadden we in jaren niet meer meegemaakt en het belooft alle goeds voor de afwatering in herfst en winter. Bij deze veel dank aan de *M.A.O.C. Gravin van Bylandt Stichting* voor hun gift. Na de renovatie konden de paarden en pony's weer via de *paddock* naar hun weiltes lopen. Ze hadden door de ramen van hun stallen en staande voor het hek naar de bak gezien wat er allemaal gebeurde in hun *paddock*. En ze wisten direct de renovatie voor 100% te waarderen. Eén voor één stortten ze zich in het zachte rulle zand. En rolden en rolden links- en rechtsom....Niets is fijner tegen jeuk en het is zo goed voor hun welzijn: een grondig bad in heerlijk los zand☺

### **Nieuws over het bestuur**

Dit jaar zijn er diverse wisselingen in bestuursleden. Ginger Breeveld kreeg al vorig jaar een nieuwe baan in Noord-Holland, ze verhuist daar naar toe. Aan Ginger dank voor het werk dat ze voor onze oude dieren heeft gedaan. Bente Koelemeij legde haar functie als plaatsvervangend penningmeester neer. Twee nieuwe bestuursleden traden toe: Karin Engelman, onze vaste verzorgster die sinds april 2013 wekelijks voor onze paarden en pony's zorgt en veel en veel meer doet voor stichting en dieren. Plus Cornelia Dijkstra. Cornelia is al minstens vier jaar lang degene die elke twee of drie weken komt voor het poetsen van de paarden en pony's. Cornelia werkt bij het CJIB (Centraal Justitieel Incasso Bureau). Beiden zijn benoemd als algemeen bestuurslid. Karin met als speciale taak verzorging dieren en stal/weidezaken. Cornelia gaat zich binnen het bestuur oriënteren welke functie ze gaat vervullen.

### **Een droevig bericht over Max**



Over Max, het oude manegepaard van de *Sandy Road Ranch*, dat onze stichting mee ondersteunde in zijn pensioenkosten, kwam het droeve bericht van de eigenaren binnen dat ze hem hadden laten inslapen. Het ging al een aantal weken niet goed met Max. De manege is verkocht, de familie Dam gaat eerder verhuizen dan gedacht. Met de dood van Max betekent dat veel afscheid nemen in een korte tijd.

*Max in zijn element: ruiters blij maken*

### **De volgende Nieuwsbrief**

De volgende Nieuwsbrief komt eind december. Met natuurlijk de uitnodiging om met kerst langs te komen. De eindstand van de Dierendagcollecte (digitale collecte) en overig nieuws. Wie onze dieren wil bezoeken: je bent altijd welkom op zondagen rond 16.00 uur.

Met vriendelijke groet,  
Ineke de Groot

### **Stichting Opvang Oude Manegepaarden en -Pony's in Friesland.**

Frans van Mierisstraat 37, 8932 KR Leeuwarden. Inschr.nr. KvK: 01107267.

Rekeningnummer: Triodos Bank. IBAN NL87 TRIO 0390 2118 18

www.pensioenpaard.nl. e-mail: info@pensioenpaard.nl. Tel. 058 – 2 12 45 25